

Uyanış

Bay Zemin bütün iyi niyetini aklındaki bir noktada toplanmış buldu. Sabah uyanmış, pencereden kargaları seyretmiş, kalkıp bisküvi ve çayla kahvaltı etmeyi düşünmüş ama üşenmişti. Bir saat sonra hala yerinden kalkma hayalleri kuruyor, çok karmaşık olmayan bazı hikâyeler tahayyül ediyor ve sonunda kazanan taraf oluyordu. Bay Zemin her sabahki tembelliğini yaşıyordu.

Üsame ile başladı yeni bir hikaye uydurmaya, öldüğü gün onunla beraber olduğunu, Üsame'nin kendisine şifreli bir mektup verdiğini, şifreyi çözmek için yıllarını harcadığını ve sonunda örgütün yönetimindeki tüm kişilerin isimlerini deşifre ederek dünya kriminolojisine adını altın harflerle yazdırdığını düşündü.

Yıllarını vermek hoşuna gitmedi, Üsame öldükten üç gün sonra çözmüştü aslında şifreyi, ancak saklamış ve dünyanın ondaki belgeyi aramasını beklemişti.

Aklına Üsame'nin ona neden böyle bir belge verdiğini açıklamak geldi. Aslında tüm hayatı boyunca Üsame için çalışmıştı, mesela yatakta bile Üsame için çalışmaktaydı, önceki gün hamburgercide sevgilisinden gizli mesaj yazmak için tuvalete giden kızı da onun için takip etmişti. Kızın mesaj yazdığını görmemişti ama telefonu tutuşundan mesaj yazdığı anlaşılıyordu.

Üsame öldü cümlesini tekrar düşününce onunla uğraşmanın faydasız olduğunu kabul etti. Ölenle ölmenin anlamı yoktu. Tekrar kendi dünyasına dönmenin zamanı geldi. Yastığının altındaki kitaba baktı, kapağında bir esir pazarındaki çıplak bir kadın ve onu satan adamın resmi vardı. Adama o zamanlar ne diyorlardı acaba, *pezevenk* uygun bir kelime miydi?

Bir köle taciri olsa kölelerine nasıl davranacağını düşündü. *Zemin Köle İthalat, İhracat ve Ticaret Anonim Şirketi*. Kölelik kalkmasa eve birkaç cariye alıp tüm hayatını yatakta geçirmeyi deneyebilirdi. Cariyeleri şimdi kahvaltısını getirmiş olurdu, gel deyince gelir, git deyince giderlerdi. Onlara diğerlerinin davrandığı gibi kötü davranmazdı Bay Zemin, sevgilerini kazanır ve böylece ihanet etmelerine engel olurdu. Bir sevgilinin mızızlanması olmayınca ne kadar da rahat olurdu onunla geçinmek.

Evlenmenin ne kadar zor olduğunu düşündü, ne kadar yıpratıcı, her gün aynı insanla uyanmak ne kadar sıkıcı, buna nasıl dayanıyorlar? Bayan Ç'yi düşündü, ona olan duygularını tüm çıplaklığıyla anlatmayı, bu çıplaklık sadece arada sırada gelen bir sevişme dürtüsünden ibaretti. Bay Zemin diğer erkekler gibi

bunu aşk olarak pazarlamayı istemiyordu. *Olgun bir insanım* diye düşündü, *çıplak gerçeğe dayanamayan kadınlardan nefret ediyorum.*

Nefret etmiyordu. Bayan Ç'yi yeniden düşündüğünde nefreti azaldı fakat ondan sıkılmaya başladığını da farkettil. Kendine yeni bir partner aramaya başlamalıydı ama etrafındaki insanlar değişmiyordu ki. Kafasından etrafındaki *dişileri* geçirirken zil çaldı. Kapıcı ekmek getirmiş olmalıydı, *kapıya bıraaakk* diye bağırdı ama zil bir daha çaldı.

Yataktan yuvarlanarak kalktı. Kapıya doğru içinde biriken küfür etme isteğini tuttu. Kapıyı açtığında kimse yoktu, kapı koluna asılmış ekmek poşetini gördü, kapıcının hayaline doğru küfrü salıverdi içinden. Poşeti alınca yerdeki faturayı da gördü, zile *okutman* basmış olmalı diye düşündü, *belediye saatleri okutmak için adam çalıştırıyor, belediyenin parası çok.*

Ekmeğin köşesini ısırdı ve Belediye Başkanı olsa yapacaklarını düşünmeye başladı.